

متن پرسش

سلام علیکم: از آنجایی که سایه موسیقی را با تیر می زنید. نقش آقای آهنگران را در جبهه ها چگونه می بینید؟ در دروستان شنیدم قبل از انقلاب دروس عقلی و وجودی را تدریس می کردید تا آنجا که ساواک به محفلتان جاسوس فرستاده بود و او هم گزارش داده بود رمزی که استفاده می کنند نامش.. وجود.. است و هر چه هست زیر سر این وجود است. بس این نشان می دهد که زمان حضورتان در جبهه شما می توانستید نقشی پر رنگ تر از صوت آهنگران داشته باشید. چرا به جای اینکه رزمندگان را با دوپینگ خیال راهی حق کنید با عرفان وجودی حق حی ازلی راهی نکرذید. آیا احساس عذاب وجدان از خالی گذاشتن حق و به میدان آمدن موسیقی از جنس خیال نمی کنید؟ البته خودم اعتراف می کنم که نوای هر که دارد هوس کرب و بلا بسم الله ... و ... شیرودی کشوری عباس دوران دادیم ... دل خودم را می برد. اما شما می فرمایید برای عبور از خیال و رسیدن به جنبه پایدارمان باید ریاضت واقعی بکشیم. آیا ریاضت یعنی در حین بخش این نواها تلویزیون را خاموش کنیم تا دچار دوپینگ وهم نشویم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: موسیقی اگر با محتوای مناسب همراه باشد چیز بدی نیست و یک نوع تغذیه کردن خیال است. آنچه مهم است نباید در موطن خیال متوقف شد و از منزل قلب و روح محروم گشت. در کتاب «ادب خیال و عقل و قلب» عرض شده که انسان وقتی کامل است که هر سه ساحت خود را درست بپروراند. موفق باشید